

Det finns ca 45 helt oberoende metoder att datera universum, jorden, jordens historia samt livet på jorden, som ger låga åldrar. Dessa metoder ger åldrar på olika processer från ca en miljard år och ända ner till under 10 000 år, dvs tiotals till miljontals gånger lägre än de tidsskalor vi lärt oss att tro på. Frågan om alltings ålder är därför bara fullständigt löst för den som vill tro mer på sin tro (eller sin teori) än på verkligheten.

5. Jordens historia

I slutet av 1700-talet började tolkningar av jordens historia att styras av en filosofi. Man menade att det aldrig någonsin skett någon större katastrof, utan att allt vi ser omkring oss bildats sakta under miljontals år.

Nutida geologer har insett att det måste ha skett katastrofer på jorden, annars skulle det t ex förmodligen inte ha bildats ett enda välbevarat fossil. Många forskare som är evolutionister accepterar t o m världsvida översvämningar på planeten Mars. Där anses mängder av vatten ha kommit upp från underjordiska källor och under en kortare tidsperiod än två år ha fyllt 1700 meter djupa hav med vatten (medeldjupet över Mars skulle bli ca 450

meter). Men någon liknande översvämning kan man inte acceptera på jorden, för då skulle de mesta av lagren med fossil snabbt flyttas om. Vid mindre nutida översvämningar har t ex 15 meter djupa klyftor bildats i Grand Canyon på ca 8 timmar (dvs det skulle bara ta drygt 800 timmar för hela Grand Canyon att bildas med denna hastighet), och med samma sedimentationshastighet som vid normala översvämningar i dag skulle alla jordens sedimentlager (från kambrium till tertiär – dvs det man tror bildats under ca 570 miljoner år) kunna bildas på kortare tid än ett år. Det skulle för övrigt inte vara några större problem att få hela jorden översvämmad. Medeldjupet på havet skulle bli 2440 meter om jorden var helt rund. Vattnet räcker mycket väl till för en världsvid översvämningsskatastrof.

Vi måste således fundera på om alla tolkningar av jordens historia, som presenteras på olika läroanstalter, är mer grundade på filosofi än på verkligheten. Den som vågar får pröva sanningshalten i det vi tror och vet.

© Mats Molén 2002

Noggrannare upplysningar om ovanstående uppgifter, med över 1000 källor finns i boken "Vårt ursprung?" av Mats Molén (XP-Media 2000, 336 sidor, www.xpmedia.org). Denna bok bygger på över 40 000 sidor vetenskaplig facklitteratur samt ca 20 000 sidor om ursprungsfrågor skrivna av forskare med olika åsikter, samt flera månaders fältstudier.

På www.Genesis.nu finns även en del fakta och länkar, information om föreläsare, samt att man kan få sina frågor besvarade. Där finns även länkar till en del andra webbplatser. Kvalitén garanteras dock inte alltid på internet – "Pröva allt och behåll det som är gott", som det står i Bibeln.

TRO OCH FAKTA OM VÅRT URSPRUNG

av Mats Molén, lärare, biolog och geovetare

(Denna folder får kopieras och spridas fritt så länge det sker ideellt, utan betalning)

I. Inledning

Inom den vetenskapliga forskningen finns det ofta tankebyggnader, dvs olika teorier som anses vara sanna, som används som en mall för att sortera in fakta och upptäckter. I dag fungerar evolutionsteorin som en sådan mall, och problem med denna teori nämns ofta inte. Men det finns problem med evolutionsteorin som gör att många forskare inte längre kan tro att den teorin ger en riktig beskrivning till vårt ursprung och jordens historia.

Vetenskapen i sig har även sina begränsningar:

1. Undersökningar där man kan göra experiment och observationer, dvs nutida händelser, ger ofta rätta och riktiga svar. Men när det gäller komplexa samband inom t ex medicin eller miljövard, eller frågor om universums yttre gränser, jordens inre samt undersökningar av de minsta partiklarna, blir svaren ofta mer tvekygga.

2. Jordens historia, som är en unik historia som bara skett en gång, är oftast betydligt svårare att undersöka med vetenskap. Vi vet t ex att det funnits dinosaurier, men de flesta tolkningar av exempelvis deras beteenden blir alltid mer eller mindre lösa spekulationer, där olika tolkningar kan vara möjliga.

3. Vetenskap kan inte användas för att undersöka andliga saker, t ex inte om Gud finns eller inte. Många har dock gjort det logiska misstaget att tro att det enda som finns är det vi kan upptäcka med den vetenskapliga metoden. (Alltså, först har man gjort en metod för att undersöka materien och energin – den vetenskapliga metoden – och sedan säger man att det som inte kan undersökas med denna metod inte finns, eller åtminstone att det inte har haft någon inverkan på världen. Detta är ett allvarligt logiskt misstag som många evolutionister gör.)

2. Biologi

Nästan alltid när man beskriver djur och växter, nämner man att de utvecklats och har utvecklat olika organ eller anpassningar. Detta håller alla forskare med om, till en viss gräns. Exempelvis har finkarna på Galápagosöarna fått lite olika form på näbbarna och lite olika beteenden, mäsarna runt polcirkeln har fått lite olika färg på vingarna, ibland har avkomman från en del djur eller växter inte längre blivit fruktsam, djur i grottor har blivit blinda och många gånger har det utvecklats motståndskraft mot sjukdomar och mediciner. Denna form av evolution, som bygger på förändringar av det som redan finns, att enklare saker uppkommer eller att saker försvunnit, brukar

kallas mikroevolution. Denna evolution kan ske inom de djur- och växtgrupper som kallas släkten och familjer (lite olika för olika djur och växter, beroende på hur de namngivits).

Mikroevolution är verklig och kan studeras ordentligt. Det som brukar kallas makroevolution kan dock inte studeras (ibland varierar dock beskrivningen av vad orden mikro- respektive makroevolution betyder). Med makroevolution menas att det uppkommer nya komplicerade saker, som inte funnits tidigare, t ex olika sorters ögon, eller skelett på djur som inte haft skelett. För att få dessa strukturer att fungera och vara till någon nytta krävs ofta mängder av oberoende förändringar i olika delar av djuret eller växten, som dessutom måste samverka med varandra. — Men, aldrig någonsin, någon gång, har någon enda forskare visat att en sådan makroevolution är möjlig. Eventuella mellanformer mellan olika organ eller mellan olika huvudgrupper av djur eller växter skulle fungera mycket dåligt eller inte alls. De mycket förenklade teckningar och förklaringar som ges i en del böcker har inte mycket med verkligheten att göra — “just so stories”, som de brukar kallas. Men, de flesta nämner fortfarande hela tiden att en sådan makroevolution verkligen skett, så därför tror de flesta att sådan makroevolution är möjlig. Men, mutationer och naturligt urval hjälper inte, och inte något annat heller. Det enda man vet som kan ge samverkan mellan olika komplicerade oberoende system är intelligent design, och därför börjar många forskare tro att

det behövs en skapare bakom livet och komplicerade strukturer.

Tidigare jämförde man ofta fosters utseende som ett stöd för evolutionsteorin. Denna tanke började med att en forskare förfalskade bilder på fosters utseende, för att det skulle se ut som att de genomgick en evolution. Numera har denna tanke övergivits av de flesta, på grund av olikheterna i fosters utveckling och att det mest bara är yttre likheter man studerar.

Tidigare trodde man att det fanns ca 180 organ hos människan utan funktion, som antingen inte utvecklats färdigt eller höll på att tillbakabildas. Numera har man hittat viktiga funktioner för i princip alla organ, och även för många liknande organ hos djur. Argumentet med dessa s k “rudimentära organ” har därför också till stor del övergivits av forskare inom området.

Om djur och växter skall kunna leva tillsammans i samspel med varandra, måste de ha vissa likheter i uppbyggnad och struktur. Därför kan likheter tolkas antingen som ett resultat av evolution, eller som en nödvändighet och att det tyder på att en Skapare gjort världen. När det gäller jämförelser av proteiner och DNA uppkommer en mängd självmotsägelser om man tolkar data utifrån evolutionsteorin. Data stämmer däremot mycket bra överens med en typologisk, hierarkisk klassificering — en s k “skapelseklassificering” med “urtyper” och grupper inom grupper.

3. Paleontologi

Man har hittat mängder av fossil från djur och växter, över större delen av

jorden. De flesta av dessa representeras av nu levande varelser (men en mängd mikroevolution har skett), men många har dött ut. Många av de fossil man trodde var från djur och växter som dött ut för miljontals år sedan, t ex det mest underliga djuret – Hallucigenia (ett slags mask), har man nu hittat igen levande.

Fossilerna visar raka motsatsen till vad man kan vänta sig enligt evolutionsteorin: Det finns mängder av mellanformer där det skett små förändringar (dvs det som vi vet är sant, s k mikroevolution), men bara några få förslag till mellanformer där det borde finnas oerhörda mängder mellanformer där det är stora skillnader mellan djur eller växter (dvs det som kallas makroevolution). Klassiska mellanformer som “urfågeln”, “fyrbenta fisken” samt många andra har förkastats av nästan alla framstående forskare. De fakta vi ser när vi hittar fossil är: Djuren och växterna uppkommer fullt färdiga till sina huvuddrag, sedan förändras de lite och om de inte har dött ut finns de fortfarande i dag.

Forskningen kring människans ursprung är det kanske mest kontroversiella av allt kring jordens historia. Man har ofta gjort fel och av misstag “tillverkat” apmänniskor av t ex en gristand, ett lärben från en krokodil, ett revben från en delfin, en skalle från en åsna m m. Ett fynd, pilt-downmannen, var en konstruerad bluff, men man gjorde 500 vetenskapliga avhandlingar på den innan bluffen avslöjades. Om man gör lite noggrannare undersökningar och statistiska beräkningar på de “apmänniskor” man presenterar i

läroböcker i dag, kan man se att: “Lucy” ser ut som nu levande dvärgschimpanser (samt var förmodligen en “Luke”), andra s k Australopithecus passar inte som våra förfäder (en del ser ut som orangutanger), Homo habilis ser ut som Australopithecus, samt att Homo erectus och neandertalarna ser ut som många nu levande människor. Undersökningar av våra arvsanlag tyder på att vi kommit från en kvinna och en man, och att det inte var för så länge sedan som man trott.

4. Jordens ålder

Den som tror på Gud kan vara öppen för att undersöka olika åldrar på jorden – jorden kan vara antingen gammal eller ung. Den som tror att vi kommit till genom slump, tid och utveckling (evolution) kan inte vara öppen för en låg ålder.

Ett av problemen med de dateringsmetoder som används idag (olika radiometrisk metod), är att man får höga åldrar på upp till flera miljarder år både på det man vet är ungt (t ex 200 år gamla vulkaner) och det man tror är gammalt. Man får också skillnader på miljontals år i t ex ett och samma lavaflöde, som bildats vid ett enda tillfälle. Det sistnämnda förklarar den generella trenden att man får högre åldrar djupare ner i lagren, nämligen att materialet man daterar är urberg som blandats om olika mycket (då kan man fortfarande anse att urberget kan vara mycket gammalt). Andra dateringsmetoder som refereras till i läroböcker är relativa, dvs de passas in i den tidsskala som man “bestämt åldern på” med radiometrisk dateringsmetoder.